

дители малко доброжелателны и малко достойны за почетъ, и тогы, само зашто-то му сж дали животъ, ставжтъ за него толкосъ достопочтенни, дѣто той нѣма право нѣ само да гы хули, нѣ и да гы наскрѣбава съ най малко-то немареніе. Въ той-зи случай негово-то почитаніе ште бжде оште по похвално, нѣ все ште бжде еднж само длѣж-ность, коѣ-то той плашта на природж-тж и на достоинство-то си.

Горко му, кой-то осжда нѣкои погрѣшки на баштж си и на майкж си. И ътъ кѣдѣ ште почене наше-то милосрѣдіе, кога го отнемаме отъ баштж и отъ майкж.

Ако искаме, за да гы почитаме, да бжджтъ тѣ безъ погрѣшки, да бжджтъ съвршенство на чловѣчество-то, то е гърделивость и неправдина. Мы, што желаемъ да ны обычатъ и да ны почи-тжтъ всички, всѣкога ли сме безукорни. Ако бы оште башта и майка да ся далечъ отъ образца-тъ на благоразуміе и добродѣтель, кой-то мы желаемъ, то и тогы трѣбѣ да ся истъштимъ да покроемъ тѣхны-ты слабости отъ людскы-ты очи и да посочимъ всички нихны добры дарбы. Съ той начинъ и сами ставаме по добри, придобываме благочестіе, благородство и дарбж да познаваме чюжды-ты достоинства.